

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 344

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 17 Μαρτίου 1922

ΟΛΙΓΗΝ ΚΑΛΗΝ ΘΕΛΗΣΙΝ

Αί έργασίαι διὰ τὴν ἐγκυ-
τάστασιν τοῦ γενικοῦ ἡλεκτρο-
φωτισμοῦ τῆς πόλεως συνε-
χίζονται πυρετωδῶς καὶ ἐν-
τός μικροῦ χρονικοῦ δια-
στήματος, τὰ Ἰωάννινα θὰ
ἀποκτήσουν ἓνα πρῶτης τά-
ξεως ἡλεκτροφωτισμόν,
κατόπιν παρελεύσεως μα-
κρᾶς περιόδου καθ' ἣν ἐπλε-
ον εἰς τὸ σκότος καὶ εὐρύ-
σκοντος τὸ ἐλεοςτὼν κακο-
ποιῶν στοιχείων.

Ἡ δὲ ἡ προσοχὴ τῶν Δη-
μοτικῶν ἀρχόντων δέον νὰ
περιοστραφῇ εἰς τὰ ἐξῆς ἐπί-
σης οὐσιώδη καὶ σπουδαῖα
ζητήματα, τὴν ὑδρεύσιν τὴν
κατασκευὴν συστήματος
ὑπονόμων καὶ τὴν ῥυμοτο-
μίαν τῆς πόλεως.

Τὰ ζητήματα τῆς ὑδρεύ-
σεως καὶ τῶν ὑπονόμων εἶ-
ναι στενῶς συνδεδεμένα με-
τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ ἐπὶ
διίσταται ἡ ἄμεσος λύσις αὐ-
τῶν.

Πρὸς τοῦτοις ἐκτός τῆς
σταθεροποιήσεως τῆς στάθ-
μης τῆς λίμνης, ἡ ὁποία θὰ
δώσῃ ἀρκετὸν ὕδωρ εἰς τὰ
φρέατα τῆς πόλεως, ὅ-
πως καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν,
πρέπει νὰ γίνῃ ὑδραγωγεῖον
τὸ ὁποῖον ἐφοδιαζόμενον
μὲ τὰ νερὰ διαφόρων πηγῶν
παρχλιμνίων, θὰ τροφοδο-
τῇ ὅχι μόνον τὰ ὑψηλότερα
τεμήματα τῆς πόλεως, ἀλλὰ
καὶ ὅλην τὴν ἄλλα, διὰ τοῦ καλ-
λιτέρως ποιότητος ὕδατος,
ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελεῖ-
ται.

Ἐξ ἴσου σοβαρὸν εἶναι
καὶ τὸ ζήτημα τῶν ὑπονό-
μων.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεω-
ρηθῇ ὡς πολιτισμένη πό-
λις, ἐκεῖνη ἡ ὁποία δὲν ἔχει
ὑπονόμους, εἰς τοὺς ὁποί-
ους νὰ διαχετεύωνται ὅλα
τὰ ἀκάθαρτα νερὰ, καὶ οἱ
ὁποῖοι θὰ ἀποτελοῦν τοὺς
ἐξυγιαντικοὺς ἀγωγοὺς αὐ-
τῆς.

Τὸ θέμα τῶν ὁδῶν—πο-
ταμῶν, τὸ ὁποῖον παρῶσι-
άζεται μετὰ κάθε ὁροχῆν,
πρέπει νὰ λειψῇ ἅπασι διὰ
παντὸς καὶ ἄς ἀφεθῶν ὀλί-
γον αἰ πλατεῖαι χάριν τῶν
λιθοστρώτων αὐτῶν ὁδῶν—
ποταμῶν—ὕδαταγωγῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ῥυμοτομία τῆς
πόλεως δὲν παρῶσιάζει
ὀλιγότερον ἐνδιχέρον.

Τὸν ἐφετείνον χειμῶνα
κατέρρευσαν δεκάδες ὀλο-
κληροὶ οἰκιῶν ἀνταλλαξι-
μων, αἱ ὁποῖαι ἐνῶν ἐνός
παλαιστῶν τὴν πόλιν ὠσέρε

πιούπολιν ἀφ' ἐτέρου καθι-
στοῦν εὐχερες ἔργον καὶ ὀλι-
γότερον δαπανηρὸν τὴν ῥυ-
μοτομίαν.

Ἡ πόλις διὰ νὰ ἡμπορῇ
νὰ λέγεται πόλις, πρέπει νὰ
ἀποκτήσῃ ὁρόμους ὅπως
πρέπει, διότι τότε μόνον ἡ
ἀποφασίξῃ κανεὶς νὰ δαπα-
νήσῃ διὰ νὰ κατασκευάσῃ ἢ
νὰ ἐπιδιορθώσῃ, ὅπως πρέ-
πει, μίαν οἰκίαν, καὶ τότε
μόνον θὰ ἐξωραϊσθῇ καὶ θὰ
καλλωπισθῇ καὶ θὰ ἐξαλει-
φθοῦν τὰ διαφόρα «σκακίκα»
ποῦ παρῶσιάζουν ὅψιν ὅψε-
ος ἔρποντος.

Ἀλλὰ διὰ τὴν ῥυμοτομί-
αν χρειάζεται σχέδιον καὶ
σχέδιον νομιζόμεν ὑπάρχει
μὲν ἀλλὰ τὸ θεωροῦν ἐλλει-
πές. Ἐν ταύτῃ ὁμῶς περι-
πτώσει οἱ Δημοτικοὶ ἀρ-
χόντες ἄς φροντίσουν διὰ
τὴν ἐκποίησιν νέου σχεδίου
χρήματα πολλὰ ἔχουν εἰς
τὴν διάθεσιν τῶν, ὥστε νὰ
ἡμποροῦν τὰ πάντα νὰ κά-
μουν καὶ δὲν χρειάζεται νὰ
ἐπιδείξουν τίποτε ἄλλο πα-
ρὰ ὀλίγην καλὴν θέλησιν.

Γ. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ

Προσωπικὴ Ζωή.

ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Εἶναι ἔθιμο! Δὲν εἶναι ὁμῶς Διονυσια-
κὸ γλέντι, ὁ ἑορτασμός τῆς καθαρᾶς Δευ-
τέρας. Ὁ Βάκχος παίρνει τὸ μερίδιόν του
καὶ γὰρ τελευταία φορὰ, γαίτι ὕστερα θὰ
ὑποχρεωθῇ νὰ περιμένῃ ἄλλες γιορτές,
γὰρ νὸ ὀργισθῇ αὐτὸς ἡ γιορτὴ ἡ τελευ-
ταία τοῦ κυριαβαίου, δίδονται στήν
ἐξοχὴ, σὰν ἐνλαβικὰ, χαρῆς πρὸς
τὴν ἀνοίξῃ. Εἶναι τὸ ἀνταλλαγμὸς μίαν
χαρὰς μετὰ ἄλλη. Τὸ ξεπροβόδιμα
τῆς χαρᾶς τοῦ κυριαβαίου καὶ ἡ προῦ-
παντήσις τῆς χαρᾶς τῆς ἀνοίξεως. Διὰ
ἀντιθέσεις πού ὁμορφαίνουν τόσο τὴ
ζωή.

Ὅλοι τ' ἀγαποῦμε τὰ ἔθιμα! Μὰς δι-
νούν τὴν εὐκαιρίαν, τὴν ἀδεια τοῦ γυρι-
σμοῦ. Καὶ ἓνα: ὁμιλος γιορτῶν πρὸς τὰ
παλαιὰ δὲν εἶναι ποτὲ κακὸ καὶ βλαβερὸς.
Σημαίνει προσκύνημα, σεβασμὸς! Ὁ πο-
λιτισμὸς δὲν θυμώδεται καὶ ἡ ζοὴ δὲν ζη-
λεῖται. Τὸ ἔχουν καλὰ. Τὸ προσκύνημα
αὐτὸ θὰ εἶναι στιγμιαῖο καθὼς εἶναι καὶ
ἀναγκαῖο. Δὲν πιστεύει πειὰ κινένας στήν
ἀνάστασιν, τὸν νεκρῶν καὶ δὲν πηγαίνουν
στὰ κοιμητήρια νὰ ξυνηθῶν τοὺς πεθα-
μένους. Εἶναι καὶ τοῦ γλυκεῖα ἀνάμνησις
τοῦ τοῦ: σέβναι, ἀνάμνησις σὲνα γέλιο
σὲνα λυγμὸς, στήν ὁρμή του ἓνα δάκρυ...

Ἔτσι καὶ τὸ ἔθιμο. Καὶ μὰς: σέβναι
σ' αὐτὸ τὸ εὐλαβικὸ προσκύνημα γὰρ μίαν
στιγμὴ. Καὶ δὲν ἀντιστέκεται κανένας.
Δὲν τὸ θέλει καὶ περιορίζει τὴ δύναμιν
καὶ τὴ θέλησιν του. Τὸ ἔθιμο δὲν εἶναι
ζοή. Ὑπῆρξεν ὁμῶς ζοή. Καὶ ὅτι ὑπῆρ-
ξε ποτὲ ζοή, δύναμις, ἔχει ἀνάγκη σεβα-
σμοῦ. Δὲν ὑπάρχει πειὰ, ἀλλὰ ζῇ στήν
ἀνάμνησιν. Κι' εἶναι εὐτυχὴς ἐκεῖνος πού
θυμᾶται τὰ ὁράνια...

Αὐτὴ τὴ σκέψιν εἶχαμεν ὁδηγὸ, ὅταν
πρῶτ' πρῶτ' τῇ Δευτέρᾳ, στὸ γλυκοχάρα-

μα ξεκινήσαμε γὰρ τὴν ἐξοχὴ. Μὰς ἔσφερε
τὸ ἔθιμο, μίαν παλὴν ἀνάμνησιν. Μὲ τρα-
γοῦδι, ἀφήσαμεν ὁλίγω τὴν Πόλιν τοῦ
καμῶνταν ἀκόμα κουρασμένη ἀπὸ τὸ
γλέντι τῆς Κυριακῆς. Περιόσιμε τὸ λαφὸ
τοῦ Βελισσαρίου καὶ κατεβήκαμε στὸν
κάμπο, νοπὸν ἀκόμα ἀπὸ τῆς τελευταίας
βροχῆς. Ὅλοι μας εἶχαν τὴν γλυκεῖαν ἐν-
τύπωσιν τῆς ἀλευθερώσεως. Μέσα μας
ἐπαινον ἐξαισιμασφῇ ἡ λευτεριά. Ἀλή-
θεια! Καθένας ἐννοοῦσε τὴν ἐλευθερίαν νὰ
φωναῖ: Εἶμαι ἐλεύθερος.

Δὲν ὑπάρχει καλλιτεχνία ἐννοία τῇ: ἐλευ-
θερίας. Οἱ ἄλλοι ἐλευθεροὶ ἦσαν οὐκ ἄνθρω-
ποι εἰμὲν ἐλευθεροὶ. Εἴχαμε κόψει τὰ
δεσμά καὶ ἐφεύγαμε μακριὰ ἀπὸ τὸ ψεύ-
τικον ἐγὼ μας μετὰ τὴν ἐλευθερίαν. Εἴ-
χαμε πετάξῃ μακριὰ τὰ περιττὰ ἐνδύματα
τοῦ ἐγὼ μας καὶ ἐφεύγαμε τὸν πλαστὸ ἄν-
θρωπον μετὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴ φύσιν, ἡ ὁ-
ποία τόσο εἶναι ὁμορφί! Περιπατήσαμεν
ἀνάμνησι στὸν ὕψος κάμπο μίαν ὁμίαν περί-
πτον. Συναντήσαμεν ἀνθρώπους καὶ ἀλλὰ
ἔχουμε χαρῆς τοῦ καὶ εὐχῆς. Βυήκαμε
κοπάδια πρόβατα μετὰ ἀγρίους σκύλους,
ὑπερασπιστὰς τοῦ δικαίου. Καὶ ἐφτάσαμε
στὸ ἵππο, στὸ μοναχικὸ μοναστήρι τοῦ
Ἀγίου Γεωργίου Δουροῦτης. Ἡ καμπά-
να εἶχε σιγήσῃ καὶ γαλήνη ἀγία εἶχε
ἀλλοθῇ ὁ ὁρμος.

Τὰ δικὰ μας βήματα καὶ οἰδικὰ: μὴς
φωνῆς δὲν ἀσβόσαν πρὸς αὐτὴ τὴ γα-
λήνη. Ἦταν βήματα προσκύνωντων, φων-
ῆς, τραγοῦδι πιστῶν καὶ θαυμαστῶν
ἀνάμνη. Μία πίστη ἀνώτερη μὰς ἔσφερε
ἐκεῖ. Ἡ πλατεῖα ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρω-
πο!

Οἱ ὀλίγοι ἄνθρωποι ὁ καλόγηρος τοῦ
Μοναστηρίου μὰς δέχονται εὐγενῶς καὶ
μὰς προμηθεύουν ὅτι χρειάζεται γὰρ τὴν
παρασκευασὴν ἐνός γενητός. Στὴν ὑπηρε-
σία ἀνατέθηκε νὰ βράσῃ κοκκία. Ἔτσι
ζοῦνε στήν ἐξοχὴ οἱ Πρόσκοποι. Συνδιά-
ζουν τὴ διασκέδασιν μετὰ τὴν ἐργασίαν. Καὶ
περισσότερο ἀκόμα. Μεταβάλλουν τὴν
ἐργασίαν σὲ διασκέδασιν! Οἱ ἄλλοι κατεβή-
καμε σὲνα ἀπάντητο μέρος, πρᾶσινομένο
λεβανὰκι γὰρ νὰ ξεκινήσουμε.

Σὲ λίγη ὥρα καίτω στὸν κάμπο ἐφάνη-
κε μίαν μεγάλη γαλήνη γοαμῇ πού ἐκ-
νεῖτο πρὸς τὸ μοναστήρι. Ἦταν ἡ κίανον
χίτωνες τοῦ ἀγροτικοῦ Οἰκοτροφείου. Ὅ-
λοι μὲν, ἐβδουμήτα νεοὶ πρόσκοποι
καὶ οἱ ἄλλοι Οἰκοτροφεῖς. Πόση χαρὰ νοι-
ώθαμεν ἡμεῖς καὶ πόση συγκίνησιν γὰρ τὸ
χαρῆσιμα τῶν νεῶν συναδέλφων! Ἡ πρῶ-
τοκοπικὴ ὁμιλία ἀρρηγίτω μετὰ τὴν Σημεῖα.
Εἶχε πάρε δὲ ὅλα τὰ μέτρα γὰρ τὴν
ἀντιμετώπισιν καὶ ἀνδύσιν μετὰ ἀνιχνευ-
τῆς καὶ κατισχύσεως, στὸν ὁποῖον τὸ γέ-
ρια ἐλθεσιν ἀποσφραγίσαι ἀνταγωνισθῆναι
ἐνός δικῆς μὴς προσέλας. Ἡ ὁργάνωσις
τῶν ἦταν θαυμαστική!

Στὸ μοναστήρι τοῦ ἱεροδιδασκάλου με-
τὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν
μὴς ἀποδοῖμε τιμὴς στὴ Σημεῖα. Οἱ ἀρχὴν
τῆς ἀγροτικῆς ὁμιλίας ὁ δὲ δυν-
μιστὸς σὲ ἄνωγῃ. Στὸ. Ζοῦμε τῶν
ὁμιλίων τοῦ Σημεῖατος, οἱ κ. κ. Μανδῆς
καὶ Τσιγκλῆς ἀνταλλάσσον θεομὴ γιορ-
μῆς. Ὑστερὰ ὁ ἀρχηγὸς κ. Μανδῆς χα-
μετὰ καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ
συστήματος τοῦ βαθμοφόρου τῆς νῆς
ὁμιλίας τοῦ ἀγροτικοῦ. Εἶναι ὁμοῦ παιδία
ἐξέπναι καὶ ζοῦν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν λεί-
πει ἡ θέλησις. Τὸ ἀποσκοπικὸν τὸ μέ-
λον θὰ εἶναι ὁμοῦ καὶ ὁμοῦ καὶ
μεγάλη ἰδέα δὲ γίνεσθαι ποτὲ. Ἀνδρῆς σὰν
τα παρῶσινα λυγροῦν καὶ κάτω ἀπὸ τὰ
ζοῦν!

Κατασχινώμεν καὶ αὐτὸ στὸ ἴδιο λει-
βαδὶ καὶ ξεκινᾶμε. Εἶναι βαθία ἡ
συγκίνησις τῶν γὰρ τὰ λόγια τοῦ ἐνδο-
σιασμοῦ πού τοὺς εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς μὴς
καὶ γὰρ τὴ συνάντησιν τῶν μ' ἡμᾶς.

Τὸ ἵππο ἐκεῖνο μένος εἶχε ζοή. Τὸ
γέμια παρατηρήθηκε κάποιον χιροῦμεν

κίνησις παράλληλα πρὸς τὴν τάξιν καὶ τὴν
πειθαρχίαν τῶν προσκόπων. Οἱ ἀρχὴν
συντρώγου μετὰ τοὺς βαθμοφόρους καὶ ἄν-
λάζουν εὐχῆς. Θεμελιώνουν στερεὰ τὴν
ἀδελφότητα. Ὑστερὰ ἀκολουθεῖ χορὸς καὶ
γλέντι εὐθυμο, ὡς τὴν ὥρα πού ὅλοι με-
τὰ ἐπισκεπτόμαστε τὸ παλὸν μοναστήρι
τῆς εἰρήνης μετὰ τὴν ὑπόγειον ἐρειπομένη ἐκ-
κλήσιαν, τὰ πυροβολεῖν καὶ τὰ προχόμενα
ἀκούοντες τῆς ἱστορικῆς ἐξηγήσεως τοῦ
Ζοῦμε. Ὑστερὰ προχωροῦμε εὐλαβῶς
καὶ καταθέτουμε στέφανον δάφνης καὶ ἀγρ-
λουλουδιῶν στὸν τάφο τῶν ἡρώων τοῦ
12—13; Συγκινητικὰ, ὁμορφὰ λόγια
παγγέλλει βαθμοφόρος τῆς καινούρι-
ῆς ὁμιλίας.

Εἶχε νυχτώσει ὅταν κατεβήκαμε ἀπὸ
στὸ μοναστήρι ξεκινώντας γὰρ τὴν πόλιν.
Εἴχαμε ὁμῶς τόσο χιροῦμενοι δταν πε-
σαμε τραγοῦδόντας τὴν Κεντρικὴν Πλα-
τεῖαν καὶ τόσο ἐνθουσιασμένοι μετὰ τοῦ
καινούριου συναδέλφου μας Προσκ-
ποῦ τοῦ ἀγροτικοῦ Οἰκοτροφείου πού
τὸ δασκάλιον ἀρχὴν μὴς ὑπόσχοντο
τόσα πολλὰ. ΕΚΑΡΟΜΕΥΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

==| ΚΑΙ |==

==| ΓΕΓΟΝΟΤΑ |==

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμε
μετὰ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν
νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ἀστυνομίαν
Πόλεων ἐκτός τῶν ἄλλων πόλεων
τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰ Ἰωάννινα.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ
ραιότερα ἀποφασίς ἀπὸ αὐτὴν ἡ
ποία θὰ ὠφελήσῃ κατὰ πολὺ τὴν
ἐλπίαν μας.

Ἡ ἀστυνομία πόλεων, ἀστυ-
μία ἀξία πολιτισμένων ἀνθρώπων
ἓνα μεγάλο βῆμα πρὸς τὴν προο-
δὸν δὴποτε καὶ ἂν εἰσῆλθῃ ἔδο
θανασία ἀποτελέσματα. Πρὸς
δικαίως λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐ-
τερικῶν κ. Τσαλδάρης ἀπεφάσισεν
τὴν ἐπέκτισιν τοῦ θανασίου αὐ-
θεσμοῦ.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τοῦ κ. Τσαλδάρη περὶ ἐπε-
σεως τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πό-
λεων τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιτεθῇ
κατὰ τὸν ἱεροῦ μετὰ τὴν δικαιο-
καὶ ὅτι ἡ Ἀστυνομία Πόλεων
ἔσται ὁμοῦ καὶ ὅτι παρ' ἐλπίαν
τὸ Σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

Ἡμεῖς διαφωνοῦμεν ὀξυκρῶς
ταῦτα. Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων
βάλλεται εἰς τὰς πόλεις, καὶ θὰ
ταῦθ' βαρυνθῶν παντοῦ, ἡ δὲ χω-
ροφυλακὴ, τῆς ὁποίας αὐτὴς ἀρ-
τὴς ὑπηρεσίας, ἔχει εὐδαιμον-
διαν νὰ ἐπιτεθῇ εἰς τὸ ὑπαίθριον
τὸ ὁποῖον θὰ δύναται νὰ ἀποσ-
τὴν εὐγνωμοσύνην ὁλοῦν ἐργαζο-
ῦντος πρὸς.

Τὸ πρῶτον Γυμνάσιον τῆς
μας Σχολῆς προῦθες τὴν Τ
ἔχουμε ἡμερησίαν ἐκδρομὴν, ποὶ
ἡκολούθησαν οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ
θηγηταὶ τῶν.

Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ χαρῶμε
τὴν τὰ σχολεῖα μὰς ἀρχίζον νὰ
λαμβάνονται τὸν σκοπὸν τῶν

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

μῶν καὶ νὰ συστήσωμεν, ὅπως τὸ παράδειγμα τοῦ Α Γυμνασίου ἀκολουθήσουν καὶ τὰ ἄλλα σχολεῖα, πικνωθῇ δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδρομῶν.

Ἀς ἴδουν καὶ ὀλίγον ὑπαιθρον τὰ παιδιὰ, τὸ ὅποιον ὡς τώρα μόνον ἀπὸ τὰς περιγραφὰς τῶν βιβλίων μανθάνουν.

Δικαίος ἔπαινος ἀξίζει εἰς τὴν διδασκάλισσαν διὰ Παλάσκα τοῦ Δ' Ελισσαβετείου, ἡ ὁποία δόκιμος ὁ καὶ ὁ ἐπιρρεπὲς κάμνει τὰ μαθήματα τῆς τάξεώς της εἰς τὸν ἡλιόλουστον λόφον τοῦ Βελισσαρίου.

Τὴ λέγει ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνωνται συχνὰ τὰ μαθήματα εἰς τὸ ὑπαιθρον, ὅπερ συνιστᾷ ἡ νεωτέρα παιδαγωγικὴ, διὰ νὰ ἀπολαμβάνουν ὀλίγον ἥλιον τὰ παιδάκια τοῦ τώρα φθέρουν εἰς ὑγροὺς τοίχους τῶν σχολείων; Οὐτε δύσκολον οὐτε δαπανηρὸν πρὸ παντός εἶναι αὐτὸ, ὥστε θὰ ἠθέλαμεν γὰ τὸ ἐβλέπαμεν νὰ πραγματοποιεῖται.

Τὴν περασμένην Κυριακὴν καθὼς μᾶς γράφουν ἀπὸ Κόνιτσαν ἔγινεν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Μητροπολίτου Κονίτιδος Παναρέτου.

Εἰς τὸ μνημόσυνον πορεύθησαν ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς Κονίτιδος οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων καὶ Οἰκοτροφείου μετὰ τῶν καθηγητῶν τῶν καὶ πλήθος κόσμου.

Ἐπιμνημόσυνον ἐξεφώνησαν ὁ κ. Σ. Δόβας καὶ ὁ κ. Παπακώστας.

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν τὸ Γ' Σῶμα Στρατοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηρύξεως τῆς ἀπεργίας, τῶν ἐπαγγελματιῶν διὰ τοῦ ἀσφυμάτου του συνέλαβε ῥαδιοτηλεγράφημα ἀποστειλὲν παρὰ τοῦ ὑποπλοιάρχου Διάσκου ἀνέψιου τοῦ Παγκάλου εἰς τὸ ὅποιον ἔλεγε ὅτι ἐξεργάγῃ ἐν Ἀθήναις κίνημα. Ἐὐ γεγονός ἀνεφέρθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος συνελήφθη. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν ὅμως αὐτὸ. Πρέπει καὶ θετέοις ταραξίαις καὶ ὄνειροπόλοις κινήματων νὰ παταχθῇ ἀμειλίχτως. Ἡ παγγαλὶς καὶ ἡ διαδήποτε ἀλλήλημνηστική ἐστὶ νὰ ἐξαλειφθῇ πανελῶς διὰ νὰ ἡσυχάσωμεν.

Αριθ. Πρωτ. 65

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ Ἑθνικὸν
Οἰκοτροφεῖον Ἀφρόνων
Ἰωαννίνων

Διακηρύττει ὅτι
ἡν 17 Ἀπριλίου ἐ. ε. ἡμέραν
ἰακὴν καὶ ὥραν 11-12 π. μ. ἐν
ννίνοις καὶ ἐν τῷ συνηθεῖ τόπῳ

ἀνεργηθῶσιν δημοπρασίαι καὶ διὰ προφορικῶν προσφορῶν μειοδοτικῶν διαγωνισμοὶ διὰ τὴν ἐνδεῖξιν ἐργολάβου χορηγητοῦ 1) ἀρέας 2) γάλακτος καὶ γιανούρης 3) εἰδῶν παντοπωλείου 4) λαχανικῶν καὶ νωπῶν ὀπωρικῶν 5) ξυλανθράκων καὶ καυσοξύλων 6) ἐργολάβου κατασκευῆς ὑποδημάτων 7) ἐργολάβου ἐπισκευῆς ὑποδημάτων 8) ἐργολάβου ραφῆς μέχρις 160 θερινῶν στολῶν 9) ἐργολάβου κατασκευῆς μέχρις 160 περικλίων θερινῶν 10) χορηγητοῦ ἀρτῶν καὶ 11) χορηγητοῦ γραφικῆς ὑλῆς βιβλίων διδασκικῶν καὶ ὑλικῶν τεχνικῶν μαθημάτων ἐν γένει.

Ὅροι κ. λ. π. εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Οἰκοτροφείου ἐνθά οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 12-1 μ. μ.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 15 Μαρτ. 1927

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς
Ἐπιτροπῆς:

Ὁ Ἰωαννίνων Σπυρίδων.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εὐχαριστήριον

Πρὸς τοὺς προσφύεις Ἡμεῖς ἀπεύχονται νὰ μᾶς συνληθῶσι εἰς τὴν δεινὴν συμφορὰν ἣν μᾶς ἐπεφύλασεν ἡ Μοῖρα τῆς ἀπολείας τοῦ λαοῦ τοῦ μας Σωκράτη, ἐκφράζομεν ἐκ βάθους τῆς καρδίας τρωθεῖς ψυχῆς μᾶς τὰς θερμότητας εὐχαριστίας.

Οἰκογένεια Ρίζου

Ἀναχωρήσεις

Ὁ παρὰ τῷ ἐν ταῦθα Ὑποκτῇ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ὕλη εἰς τὸν ἀλεγκτὸς διὰ τὴν ἀπολείαν ἡν μᾶς ἐπεφύλασεν ἡ Μοῖρα τῆς ἀπολείας τοῦ λαοῦ τοῦ μας Σωκράτη, ἐκφράζομεν ἐκ βάθους τῆς καρδίας τρωθεῖς ψυχῆς μᾶς τὰς θερμότητας εὐχαριστίας.

Τὸν ἀγαπητὸν τοῖς παῖσι Παταχρὸν ἡν προσέλεψαν ἐπ' αὐτοκινήτοις ἀπαντες οἱ ἐνταῦθα συναδελφοὶ τῶν.

Τῷ εὐχόμεθα κατενόδιον καὶ καλὴν προόδον εἰς τὴν νέαν του θέσιν.

Νέοι ἀκαδημαῖοι.

Κατόπιν ἐπιτηδῶν ἐξετάσεων ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔλαβον τὴν ἀδειαν τοῦ διηγορεῖν, οἱ φίλοι καὶ καλισταὶ νεοὶ κ. κ. Ἀλέξο Μπαρδῆς, Σωτήριος Γεωργιάδης καὶ Ἀρχιμανδρίτης. Μετὰ τὴν συγχροήριαν μᾶς τοὺς εὖχ μετὰ καλὴν σπουδῆς.

Ἀφίξεις

Ἀφίκετο πρὸς ἡμεῶν καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος γενικός πρόεδρος τῆς Ρομαινῆς κ. Φλωρεσάνου.

Διαλέξεις.

Αὔριον Παρασκευὴν 18 Μαρτίου καὶ ὥραν 7 μ. μ. δίδεται εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἰωαννίνων διὰ τῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Οἰκονόμου μετὰ θέματος ἡ παρὰ τῷ παιδίῳ ἐνοία περὶ Θεοῦ.

ΣΑΪΤΙΣ

—Ὁ καιρὸς διορθώθηκε ὀριστικῶς φάινεται.

—Ἡ λαοδὸς ἀρχίσει νὰ μονιμοποιεῖται καὶ οἱ συμπολίται μᾶς νὰ βγάξουν πλέον θανόντες τὰ πτωχὰ τοῦ.

—Στὴν ἡμερησίαν διέταξι εἶναι αὐτὸ τὸν καιρὸ τὰ πολλὰ κομψὰ καὶ πολλὰ σὺν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πιπούτσια τοῦ Δ. Κωσταδήμα.

—Τὸ «ἄιστι» τὸ ἀτοκρηματικὸ σύνθημα ἀρχίζει νὰ ἐγκυβαντίζεται.

—Πληροφόρηται ὅμοις τὸ ἀδμοκονομικόν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν ἀσχολεῖται πῦρτος εἰς τὴν ἐφεύρεσιν νέων συνθημάτων σαρκαστικῶν.

—Υπερηφάνοι εἰς τὰς θεοσεβούμενες οἱ αὐτοὶ εἶναι καὶ ἐγκώμια.

—Ὁ καιρὸς εἶναι καλὸς, ὥστε ὡς πύρρον τὰ ἐξωκλήσια μετὰ τὴν σειρά.

—Ἡ δεσποινὴς Σκόνη μετὰ μακράν ἀ

σθένειαν ἀναρρώσασα τελείως, ἤρχισε νὰ περιφέρεται καθημερινῶς εἰς τοὺς δρόμους.

—Οἱ συμπολίται μᾶς συνιστοῦν εἰς τὸν Δῆμον ν. γύρη δάκρυα χερσῶν, εἰς τὸν γεγονότι, μετὰ τὸν καταβρεχτήρα, γὰρ θὰ πᾶμε χαμένοι.

ΣΑΪΤΑ

Αριθ. 895

Ὁ Δήμαρχος Ἰωαννίνων

Γνωστοποιεῖ ὅτι τὴν 19 Μαρτίου 1927 ὥραν 4—7 διενεργηθῶσιν ἐν τῷ ἡμερησίῳ Καταστήματι ἐλα νηλεπτικαὶ πλειοδ. τικαὶ τελεωτικαὶ δημοπρασίαι πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβων τῶν κατωθι δημοτικῶν φέρων καὶ δικαιωμάτων τοῦ δήμου οἰκονομικῆς χρήσεως 1927—1928 Α' Φόροι 1) ἐγγωμῶν προϊόντων 2) σφαζόμενων ζώων καὶ 3) ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς λίμνης Παμβώτιδος ἀλιευόμενων ἰχθύων. Β' Δικαιώματα 1) ἱππαγορᾶς 2) ἀποθήκης εὐφλέκτων ὑλῶν καὶ 3) σφαγείου. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων οἰκείων δια κηρύξεων δύνανται πρὸς τοῦτο νὰ προσέρχωνται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ λαγιστήριον τοῦ δήμου.

Ἰωαννίνα 16—3—1927

Ὁ ἡμάρχος Ἰωαννίνων
Β. ΠΥΡΣΥΝΕΛΛΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Λέχεται καταθέσεις εἰς Δραχμάς

Διὰ 3 μῆνας πρὸς 8 ο/ο

» 6 » » 8 1/2 ο/ο

» 1 ἔτος καὶ πλέον πρὸς 9 ο/ο

Ἀπληλκμένους
παντός
Φόρου

Διαθέτει ἐπὶ ἀμέσῳ παραδόσει

Χημικὰ λιπάσματα διὰ τὴν λίπανσιν προώμιας, ὀψιμίας, ὀσπρίων παντός εἶδους, τριφυλλίου, πατάτας, κηπῶν, ἀμπέλων, ἐλαιοδένδρων ὁποροφόρων καὶ παντὸς εἶδους δένδρων.

Τιμὰ ἐργοστασίου πλέον μόνον ἐξόδων μεταφορᾶς Προσφέρει ἐπὶ παραγγελίᾳ ἢ καὶ ἀμέσῳ παραδόσει: Ὑαλικά παντὸς εἶδους, διατείνιας, φιάλας, ποτήρια, τζάμια, ἐπιτραπέζια εἶδη, λαμπρόγυαλα εἰς διάφορα σχήματα καὶ ποιότητος.

Γενικός ἀντιπρόσωπος ἐν Ἰωαννίνοις
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΟΥΛΩΝΗΣ

Σμ.—Ἐκτελέσεις ἀμεσῶς καὶ ἀκριβῆς οἰασδήποτε παραγγελίας, ἐξ οἰασδήποτε ἐλαφρύς τῶν Ἰωαννίνων προερχομένης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 17 Μαρτίου, ἀρ. τηλ. 17228—Συνεχιζόμεναι αἱ ἀνακρίσεις, ἐπιβεβαιοῦν τὴν ἀπόπειραν Παγκαλικῶν ἀξιωματικῶν ὅπως προκαλέσουν ταραχὰς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπεργίας. Ὁ Τσαλδάρης εἶπεν εἰς δηλώσεις τοῦ διη. Κυβερνήτος καὶ ἐπεὶ ἀπάντᾳ τὰ μέσα πρὸς ἀντιμετώπισιν οἰασδήποτε ἀπολείρας.

—Σήμερον ἔλθουν αἱ ἐργασίαι τοῦ συμβουλίου ἐπ' ἀναφορὰς ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν. Θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι ἐπ' ἀναφορὰς περὶ τοὺς 350. Τὸ συμβούλιον ἤρχισε νῦν τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

